

"Mâm cơm người Việt chứa toàn là thuốc trị ung thư"

Do Bùi Thế Khải JJR 59 chuyển lại

Thử điếm mặt qua những thứ món thuốc mà người Việt chúng ta tự bày cho nhau (cũng đôi khi bắt chước người Mỹ hoặc người Tàu mà bày thuốc cho nhau):

Nhìn chung thì hầu như mọi thứ thực phẩm quanh ta đều được email và webpage người Việt ca tụng là “thần dược” trị ung thư và bá bệnh.

Nhiều người vang bóng một thời, người bày ra món này đã hốt nhiều chục triệu bạc xong lặn mất. Kế đó là **nước măng cụt**, bây giờ còn chút tiếng vang. Kế nữa là **Canh Dưỡng Sinh**, được phe ta uống như điên trong thời gian chừng sáu tháng rồi tịt ngòi.

Tiếp theo thì ngàn hoa đua nở: hết **dưa chuột**, rồi thì **lá đu đủ**, rồi tới **măng cầu**. Đầu tiên là măng cầu Mỹ (bán nhiều tại Mỹ) sau chệ phải là măng cầu Xiêm loại trồng ở Việt Nam.

Hai thứ sau này đang phát cò tiến mạnh vào niềm tin của bà con ta. Chắc chừng năm sau sập tiệm, tuy nhiên mấy vị nhanh tay chế viên măng cầu, nước măng cầu cũng kiếm được mươi triệu đô rồi.

Sau đó là **dầu dừa** được ca ngợi (do công ty Tây Mỹ bày bán, kiểu bán mớ rần thời năm), có một vị MTC suýt chết vì dầu dừa hai năm trước, vị này ở Hồ Nai chạy xuống Bến tre mua dầu dừa ép lạnh về uống hai ba tháng đi hết nổi. May mà đọc thấy email MTC lúc đó về dầu dừa mới tỉnh ra mà ngưng uống, nhưng tức quá gởi email la làng cho hả giận.

Hiện giờ thì **trái Sung**, **cây Bồ Công Anh**, trước đó thì **Kim Thất Tai** (sao hiện giờ ít nghe ai nhắc nói tới, chắc nó âm thầm dẹp tiệm rồi).

Hiện giờ cũng còn đang hoành hành sức khỏe bà con ta là **Cây Lượm Vàng**, trước đây là **cây Cắn Tây**, nay thì Cây Cắn Tây cũng lặn mất rồi. Vài năm trước thì là **Trà Xanh** là thần dược. Trà mọi loại là tiên dược, những vị uống trà ngựa và trị bệnh hiện năm nhà thương hay ra vào nhà thương (tôi nói ầu) cũng bộn nên hết hơi sức để vượt đui ca ngợi theo gian thương Trung Cộng.

Nay thì được biết người ta hơi né trà rồi, lý do là thuốc trừ sâu (và đủ thứ hương thơm hóa chất vô danh) ướp vào

trong đó, kể cả trà ướp xác chết cũng được bán ta cho bà con ghiền thưởng thức (chuyện này nói thật, có thật, không nói ầu đầu, có "chạy Nhật Trình" mà).

Sau khi chê Trà thì bà con ta sang ca ngợi **Cà phê**. Hình như trong tâm trí một số phe ta phải có cái gì đó để ca ngợi mới sống được chăng? Hiện **trứng gà** được một vị tung lên tới mây xanh (kết quả là thống kê vừa công bố những vị nam giới ăn 7 trứng gà hay hơn mỗi tuần thì mau chết hơn những vị không ăn).

Còn gì nữa, **cà chua, sả, xoài, trái chuối chín rực** đều "trị được ung thư" (chắc mấy tiệm bán chuối chế ra chuyện để tiêu thụ chuối chín thâm đen cho khỏi bỏ thùng rác?). Trước đó một chút và ngay hiện giờ chanh được ca tụng là giết tế bào ung thư 10000 lần mạnh hơn "chimo". Trước nước chanh trị ung thư thì có Giấm Táo và mật ong. Hiện giờ thì mật ong và Bột Quế, mới đây thì phong trào củ cải trắng chanh và nghệ.

Nói chung thì: Bất cứ rau trái nào trước mặt các bạn đều cũng đều được người Việt ca tụng là thần dược trị ung thư hay trị được những thứ bệnh mà Tây Y còn đang vật lộn!

Quên nữa còn **gạo đen** (dân Gò Công gọi: "gạo nhum") cũng trị ung thư và nhiều bệnh ngặt, trước đó gạo lức được tăng lên làm thần dược, nay thì gạo lức rang pha nước uống là "thần" dược.

Gạo lức được dân BBC gọi là gạo nâu đó nghe bà con.

Nói thêm theo thống kê hiện giờ thì gạo lức chứa nhiều kim loại nặng có hại hơn là gạo giả trắng.

Hai món sống dai là **củ tỏi và gạo lức**, không biết có bao nhiêu người theo và bao nhiêu người khỏi bệnh. hiện giờ củ tỏi hầu hết 75% là do Trung Cộng trồng. Gạo lức bị Mỹ điểm mặt năm trước, năm nay tỏi Trung Cộng cũng bị Mỹ điểm mặt.

Các bạn đọc chán chưa, còn nữa mấy mươi năm nay người ta ca ngợi **Đậu Hũ đậu nành** trị ung thư, thế mà mấy mươi năm nay cũng chưa thấy ai nhờ nó mà sống thêm. Quên nữa **Cây Sả** hiện được bà con ta nói trị ung thư mạnh hơn 10000 lần "chimo" (con số nghe quen quen).

Các bạn còn nhớ lá đu đủ một thời là khắc tinh bệnh ung thư, sau đó thấy không hiệu nghiệm bèn bày ra **Lá Đu Đủ Đực** mới hiệu nghiệm. Nhiều người cũng tốn tiền mua lá đu đủ khô hay viên về uống. Còn hết?

Thưa còn thí dụ: "**Măng tây** ai mà ngờ" (tôi thêm: ai mà ngờ vô dụng). Mới vài tuần nay thì khoai môn Trung Cộng được ba con ta ca ngợi ăn nó không bị ung thư nữa. Nên lưu ý, cái gì mà Trung Cộng sản xuất cũng đều mang mầm bệnh, bà con biết rồi mà.

Còn hết? Thưa còn dài dài, hiện đang bày nhau: **xay cam, bôm, cà chua, cabbage, cà rốt, Lô Hội và bỏ thêm 1 muỗng Mật Ong**. Hầm bà lẩn, uống hàng ngày để ngừa ung thư. Thôi nghe, kể hoài còn hoài.

Thưa quý bạn, những thứ được kể bên trên là tôi chợt nhớ ra, chắc mới liệt kê được chừng phân nửa mà thôi. Hôm nào tôi ghi lại coi tất cả mọi thứ thực phẩm chúng ta ăn coi có món nào KHÔNG phải là thần dược hay không.

* * *

Một bằng hữu góp ý (nhiều năm trước):

Một đoạn phản hồi cho “những bài thuốc” (trích trong bài viết “Bà Nội Tướng Của Tôi”)

“...Chẳng hạn như tôi nói với nàng là có người mách cho một bài thuốc rất đơn giản, chỉ cần gạo đem rang rồi nấu nước uống hằng ngày như uống trà thì có công hiệu rất tốt cho cơ thể như ngủ ngon, giảm huyết áp, giảm mỡ, thì nàng hỏi lại tôi bộ miracle hả?

Gạo rang hay không rang cũng là gạo, tại sao nấu cơm ăn hằng ngày thì chỉ chữa bệnh đói còn đem đi rang, cho qua lửa luyện tôi lại trở thành “dược phẩm” là sao, vô lý quá vậy.

Ấy vậy mà tôi cũng đòi nàng phải rang gạo nấu nước “thánh” cho tôi hết một thời gian hai ba tháng. Nàng bực mình lắm, tuy chịu ý tôi nhưng trong lòng không phục cho là what a silly vớ vẩn!

Có một thời gian, người ta đua nhau đi kiếm mua rau má, đồ con mắt. Nói là rau này chữa được bệnh thấp khớp làm tôi cũng ráng đi tìm cho được (vì là mùa đông nên khó kiếm chớ mùa hè thì loại rau này mọc đầy dẫy trong vườn nhỏ không kịp) thì nàng bảo rau cỏ nào mà không có dược tính.

Theo nàng biết thì rau má có tác dụng giải nhiệt, khi nào nóng trong người uống vô sẽ hạ hỏa nhưng nếu lạm dụng nó thì sẽ sinh hàn. Mà thấp khớp thì kỵ hàn. Uống riết chắc đi không nổi phải bò luôn.

Rồi còn nhiều phương thuốc khác nữa như **Lô hội, trái Nhàu, đậu nành, canh dưỡng sinh** gì đó lung tung, thứ nào cũng chữa bá bệnh như là thần dược.

Tôi thì thứ nào cũng muốn thử coi có hiệu nghiệm không chớ nàng thì nhứt định giữ vững lập trường không là không. Nàng nói thời buổi y học tân tiến này, có biết bao là thuốc hay thầy giỏi, bệnh gì thuốc đó, chữa còn không được, ở đó mà nghe người ta bày.

Muốn bào chế một viên thuốc, người ta phải nghiên cứu dung hòa bao nhiêu chất trong đó chớ đâu phải đơn giản một thứ một mà được. Phàm cái gì cũng vậy, phải có chừng mực, cứ một thứ mà tống vào cho cổ xác thì có hại chớ sao.

Có thể nó chữa được bệnh này nhưng lại phản ứng sinh bệnh khác, hễ có hợp thì có khắc, có lạnh tính thì cũng có ác tính. Vì vậy trung dung là thượng sách hơn cả, rủi ai phát giác ra là có hại thể nào đó thì mình cũng không đến nỗi nào, còn trở tay kịp.

Cụ thể như một loại cải có tên là Phi Long (English spinach) mà tất cả các giống dân Âu, Á, Trung Đông gì cũng rất ưa chuộng (nhất là Lebanese, mua một lần cả trolley) vì nó có rất nhiều chất sắt làm tăng cường sinh lực đến nỗi có một phim cartoon muốn khuyến khích trẻ con ăn veggies đã bịa ra chuyện một nhân vật tên Popeye.

Anh Popeye này nhờ ăn thật nhiều spinach nên mới có đủ sức mạnh để đấu lại mấy thằng baddies. Đó là nói về mặt lợi ích của loại cải này, nhưng đồng thời nó cũng có tác hại gây bệnh gout (thống phong) nếu ăn nhiều (không biết nhiều là bao nhiêu) vì nó cũng chứa hàm lượng uric acid rất cao.

Như vậy thì tốt nhất là đừng nghe ai cả mà hãy nghe chính mình. Mỗi tuần nấu canh hoặc xào ăn hai ba lần là đủ liều rồi, cứ coi đó là thức ăn thôi, còn muốn làm thuốc thì để cho pharmacist họ làm, đâu có tới phiên mình.

Cũng như rượu, mỗi ngày một ly nhỏ cho máu lưu thông điều hòa thì có ích cho tim mạch nhưng nếu cứ uống cạn ly đầy, rót đầy ly cạn thì sơ gan đứng tim luôn là cái chắc.”

Huynh Chieu Dang 16-Sep-2016